

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2036/82

af 19. juli 1982

om fastsættelse af almindelige regler vedrørende særforanstaltninger for ærter, bønner og hestebønner

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1431/82 af 18. maj 1982 om fastsættelse af særforanstaltninger for ærter, bønner og hestebønner⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 5, og artikel 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1431/82 skal den gennemsnitlige verdensmarkedspris for sojakager bestemmes på grundlag af de gunstigste købemuligheder på verdensmarkedet;

foreligger der ikke tilbud og noteringer, som kan lægges til grund ved bestemmelsen af verdensmarkedsprisen, bør denne pris bestemmes på grundlag af tilbud og noteringer for de sojakager, der er fremkommet ved forarbejdning af sojabønner i Fællesskabet, samt tilbud og noteringer for konkurrerende produkter på verdensmarkedet;

verdensmarkedsprisen bør beregnes for en bestemt standardkvalitet;

ved fastsættelsen af grænseovergangsstedet bør der tages hensyn til, at dette skal være repræsentativt for indførsel og forarbejdning af sojabønner; havnen i Rotterdam bør derfor vælges som Fællesskabets grænseovergangssted; de tilbud og noteringer, der vælges, bør tilpasses, hvis de f.eks. vedrører et andet grænseovergangssted;

i henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1431/82 skal den gennemsnitlige verdensmarkedspris for ærter, bønner og hestebønner bestemmes på

grundlag af de gunstigste købemuligheder på verdensmarkedet;

foreligger der ikke tilbud, som kan lægges til grund ved bestemmelsen af verdensmarkedsprisen, bør denne pris bestemmes på grundlag af de priser, der konstateres på markederne i de vigtigste eksporttredjelande;

foreligger der overhovedet ikke tilbud eller priser, bør verdensmarkedsprisen fastsættes til samme beløb som målprisen for ærter, bønner og hestebønner;

verdensmarkedsprisen bør beregnes for en bestemt standardkvalitet;

ved fastsættelsen af grænseovergangsstedet bør der tages hensyn til, at dette skal være repræsentativt for indførsel af ærter, bønner og hestebønner; havnen i Rotterdam bør derfor vælges som Fællesskabets grænseovergangssted; tilbudene skal tilpasses, hvis de f.eks. vedrører et andet grænseovergangssted;

for at lette støtteordningens anvendelse bør det fastsættes, at støtten udbetales af den medlemsstat, på hvis område ærterne, bønnerne og hestebønnerne faktisk er blevet anvendt;

for at lette kontrollen med retten til støtte i de tilfælde, hvor landbrugeren sælger produkterne, bør det fastsættes, at støtten kun udbetales til en fysisk eller juridisk person, der anvender de pågældende produkter, og som fremlægger et bevis, der er udstedt af den kompetente myndighed efter kontrol af den af producenten indgåede kontrakt og af, at den mindstepris, som skal udbetales sidstnævnte, er overholdt;

såfremt produkterne forarbejdes for landbrugers regning med henblik på anvendelse på hans bedrift, bør det af hensyn til den administrative forenkling fastsættes, at støtten udbetales til en anerkendt organisation, som viderebetaler den til producenten;

⁽¹⁾ EFT nr. L 162 af 12. 6. 1982, s. 28.

der udbetales kun støtte for produkter, som faktisk er blevet anvendt til konsum eller foder; i tilfælde af producentens salg af produkterne bør der dog fastsættes mulighed for udbetaling af forskud på støtten, så snart produkterne er bragt under kontrol i den bedrift, hvor de faktisk skal anvendes; der bør stilles sikkerhed for at garantere, at produkterne faktisk vil blive anvendt;

støttebeløbet bør beregnes på grundlag af en standard-kvalitet under hensyntagen til de afvigelser i vægten, der kan indtræde som følge af vandindholdet og indholdet af urenheder i de produkter, der skal anvendes;

da formålet med støtten til ærter, bønner og hestebønner bestemt til konsum eller foder ikke er det samme som for støtten til de samme produkter, når de skal anvendes til udsæd, bør det af hensyn til klarheden fastsættes direkte, at der for disse produkter kun kan ydes en enkelt form for støtte;

for at sikre, at denne støtte kun ydes for støtteberettigede produkter, er det nødvendigt, at medlemsstaterne anvender en kontrolordning for ærter, bønner og hestebønner, der er høstet i Fællesskabet eller indført fra tredjelande;

overgangen fra gældende til den ved denne forordning fastsatte ordning bør foregå på de bedste betingelser; overgangsforanstaltninger kan derfor blive nødvendige;

denne forordning skal bl.a. afløse Rådets forordning (EØF) nr. 1418/78 af 19. juni 1978 om vedtagelse af almindelige regler vedrørende særforanstaltninger for ærter og bønner, herunder hestebønner, til foderbrug⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 1212/79⁽²⁾, og forordning (EØF) nr. 1418/78 bør derfor ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

I. Verdensmarkedspris

Artikel 1

1. Kommissionen bestemmer regelmæssigt den gennemsnitlige verdensmarkedspris for sojakager, jf. artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1431/82.

2. Ved bestemmelsen af den i stk. 1 omhandlede pris tager Kommissionen hensyn til tilbudene på verdensmarkedet, samt til noteringerne på de børspalser, der er af betydning for den internationale

handel, idet der dog ses bort fra de børspalser, der ikke kan betragtes som repræsentative for den faktiske tendens på markedet.

3. Såfremt intet tilbud og ingen noteringer for sojakager kan lægges til grund ved bestemmelsen af den gennemsnitlige verdensmarkedspris, bestemmer Kommissionen denne pris på grundlag af tilbud og noteringer for sojakager, der er fremstillet ved forarbejdning i Fællesskabet af sojabønner, samt tilbud og noteringer for konkurrerende produkter på verdensmarkedet.

4. Kommissionen bestemmer den gennemsnitlige verdensmarkedspris for sojakager, løst leveret i Rotterdam, og af den standardkvalitet, som udløsningsprisen er fastsat for.

For tilbud og noteringer, der ikke opfylder ovenstående betingelser, foretager Kommissionen de fornødne justeringer.

Artikel 2

1. Den verdensmarkedspris for ærter, bønner og hestebønner, der omhandles i artikel 4, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1431/82, bestemmes inden produktionsårets begyndelse og med henblik på anvendelse fra dette produktionsårs første dag efter fremgangsmåden i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1117/78⁽³⁾.

Der fastsættes ikke forskellig pris for ærter, bønner og hestebønner, medmindre den konstaterede forskel mellem prisen for ærter og prisen for bønner og hestebønner er væsentlig.

Prisen kan ændres i løbet af perioden efter samme fremgangsmåde, såfremt der sker væsentlige ændringer i de faktorer, der har været bestemmende for prisfastsættelsen.

2. Ved bestemmelsen af den i stk. 1 omhandlede pris tages der hensyn til tilbud på verdensmarkedet, idet der dog ses bort fra tilbud, der ikke kan betragtes som repræsentative for markedets tendens.

3. Kan intet tilbud for ærter, bønner og hestebønner lægges til grund ved bestemmelsen af deres verdensmarkedspris, bestemmes denne pris på grundlag af priserne på markederne i de vigtigste eksporttredjelande.

4. Kan intet tilbud og ingen pris lægges til grund i henhold til stk. 2 og 3, fastsættes verdensmarkedsprisen på samme niveau som målprisen for ærter, bønner og hestebønner.

⁽¹⁾ EFT nr. L 171 af 28. 6. 1978, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. L 153 af 21. 6. 1979, s. 6.

⁽³⁾ EFT nr. L 142 af 30. 5. 1978, s. 1.

5. Den gennemsnitlige verdensmarkedspris bestemmes for ærter, bønner og hestebønner, løst leveret i Rotterdam, og af den standardkvalitet, for hvilken målprisen er fastsat.

For tilbud og priser, der er taget i betragtning, men ikke opfylder ovennævnte betingelser, foretages de fornødne tilpasninger efter fremgangsmåden i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1117/78.

II. Støtteordning

Artikel 3

I denne forordning forstås ved

1. første køber: en fysisk eller juridisk person etableret i Fællesskabet, som med producenten indgår en kontrakt, der gælder køb af ærter, bønner og hestebønner produceret på landbrugsbedriften, og som opfylder den i artikel 3, stk. 3, andet led, i forordning (EØF) nr. 1431/82 fastsatte betingelse;
2. kontrakt: en skriftlig aftale, der indgås mellem første køber og en producent og som forpligter den første køber til at aftage og producenten til at levere den mængde ærter, bønner og hestebønner af sund og sædvanlig handelskvalitet,
  - som skal høstes på et bestemt areal, eller
  - som svarer til den i kontrakten angivne mængde;
3. anerkendt organisation: en produktions- og forædlingsorganisation eller en sammenslutning af personer, der producerer de pågældende produkter, og som opfylder visse betingelser, der skal fastlægges nærmere;
4. anbragt under kontrol: den handling, der foretages af medlemsstatens kompetente organ hos brugeren på dennes anmodning og som omfatter bestemmelse af kvantiteten og kvaliteten af de produkter, der skal anvendes til konsum eller foder.

Artikel 4

1. Sælges produkterne af producenten, deponerer første køber den med producenten indgåede kontrakt hos et organ, der udpeges af den medlemsstat, hvori produktet er høstet.

Den første køber deponerer ligeledes en af producenten medunderskrevet erklæring, hvori de mængder, der faktisk er leveret af producenten, attesteres.

2. Det af medlemsstaten udpegede organ kontrollerer kontrakten og erklæringen og udsteder derefter til første køber et bevis, hvori det attesteres, at producenten for de af ham leverede mængde mindst har fået mindsteprisen.

Artikel 5

1. I det i artikel 4 omhandlede tilfælde ydes støtten til fysiske eller juridiske personer, der anvender disse produkter, forudsat at

- de hos det organ, som er udpeget af den medlemsstat, på hvis område produktet er blevet anvendt indgiver en ansøgning samt det i artikel 4, stk. 2, omhandlede bevis,
- den i dette bevis omhandlede mængde, efter at være bragt under kontrol, faktisk anvendes i den virksomhed, hvori anvendelsen skal ske.

2. I henhold til denne artikel anses et produkt som faktisk anvendt, når det er blevet

- a) formalet og iblandet foderstoffer, eller
- b) bragt på markedet efter at være tilberedt med henblik på afsætning til foderbrug uden yderligere forarbejdning, eller
- c) forarbejdet med henblik på fremstilling af protein-koncentrater, eller
- d) forarbejdet med henblik på anvendelse til konsum, eller
- e) bragt på markedet efter at være tilberedt med henblik på afsætning til konsum uden yderligere forarbejdning.

De yderligere betingelser, især med hensyn til de i litra b) og e) omhandlede tilfælde, fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1117/78.

Artikel 6

1. I det i artikel 4 omhandlede tilfælde er det støttebeløb, der skal udbetales, det beløb, der er gældende på den dato, hvor den pågældende indgiver den i artikel 5, stk. 1, omhandlede ansøgning.

2. Det støttebeløb, der skal udbetales er

- a) for så vidt angår de i artikel 5, stk. 2, litra a), b) og c), omhandlede produkter, lig med det beløb, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1431/82;
- b) for så vidt angår de i artikel 5, stk. 2, litra d) og e), omhandlede produkter, lig med det beløb, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1431/82.

Artikel 7

1. Sælger producenten ikke produkterne, men lader dem forarbejde af en af medlemsstaten anerkendt organisation med henblik på anvendelse til foder på bedriften deponerer den anerkendte organisation en forarbejdningserklæring hos det organ, der er udpeget af den medlemsstat, hvori produkterne er høstet.

2. Det af medlemsstaten udpegede organ kontrollerer, at den i stk. 1 omhandlede erklæring er korrekt.

Artikel 8

1. I det i artikel 7 omhandlede tilfælde udbetales støtten til den i samme artikel omhandlede anerkendte organisation, forudsat at denne forpligter sig til at viderebetale støtten til producenten.

2. Anerkendelsen gives af den pågældende medlemsstat kun til organisationer, der opfylder betingelser, som skal fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1117/78.

3. Bortset fra tilfælde af force majeure trækkes anerkendelsen tilbage, såfremt en af betingelserne herfor ikke mere opfyldes.

4. Uden at dette berører tilbagebetaling af støttebeløbet, trækkes anerkendelsen også tilbage, hvis organisationen ikke har viderebetalt støttebeløbet til producenten.

Artikel 9

1. I det i artikel 7 omhandlede tilfælde er det støttebeløb, der skal udbetales, det beløb, der er gældende den dato, hvor den anerkendte organisation deponerer forarbejdningserklæringen.

2. Det støttebeløb, der skal udbetales, er lig med det beløb, der omhandles i artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1431/82.

Artikel 10

Retten til støtte erhverves på det tidspunkt, hvor de mængder ærter, bønner og hestebønner, som er undergivet kontrol, faktisk er blevet anvendt til fremstilling af levnedsmidler eller foder.

I det i artikel 4 omhandlede tilfælde kan der dog udbetales forskud på støtten, når produktet er bragt under kontrol i den bedrift, hvor det skal anvendes, forudsat at der stilles en tilstrækkelig sikkerhed.

Artikel 11

1. Støtten fastsættes for ærter, bønner eller hestebønner, der indeholder 14 % vand og 3 % urenheder.

2. Produkternes vægt fastslås, og der udtages prøver, når produkterne ankommer til de bedrifter, hvor de faktisk skal anvendes.

3. Støttebeløbet beregnes på grundlag af vægten, idet denne justeres i forhold til eventuelle forskelle mellem det konstaterede procentindhold af vand og urenheder og det procentindhold, der er lagt til grund ved fastsættelsen af støtten.

Artikel 12

Den i artikel 5 og 8 fastsatte støtte kan ikke udbetales for produkter, som er omfattet af støtteordningen i henhold til artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 2358/71 af 26. oktober 1971 om den fælles markedsordning for frø⁽¹⁾.

III. Kontrol*Artikel 13*

Viser det sig nødvendigt, skal de i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1431/82 omhandlede produkters overgang til fri omsætning underkastes en kontrolordning, som gælder, indtil de pågældende produkter er bragt i en sådan stand, at der ikke kan ydes støtte til dem.

Artikel 14

1. Det påhviler de medlemsstater, hvor produkterne anvendes, at indføre et kontrolsystem, som sikrer, at kun støtteberettigede produkter får adgang til støtten.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke bestemmelser de har truffet for at varetage kontrollen, inden bestemmelserne bringes i anvendelse.

3. Medlemsstaterne yder hinanden gensidig bistand.

IV. Afsluttende bestemmelser*Artikel 15*

Såfremt foranstaltninger i forbindelse med overgangen fra den gældende ordning til den i denne forordning fastsatte ordning viser sig at være nødvendige, vedtages sådanne foranstaltninger efter fremgangsmåden i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1117/78. De anvendes kun i den periode, der er absolut nødvendig for at lette overgangen fra den gamle til den nye ordning.

Artikel 16

Forordning (EØF) nr. 1418/78 ophæves.

Artikel 17

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. august 1982.

⁽¹⁾ EFT nr. L 246 af 5. 11. 1971, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juli 1982.

På Rådets vegne

B. WESTH

Formand
